

Nyhetsbrev november 2019 från Källan

"Immanuel Ministries" och Immanuelskyrkan

Denna gången har vi glädjen att ta del av reseskildringen som Källans ordförande Carl-Henrik Karlsson har gjort efter sin resa till Israel i november. Syftet med resan var att delta i sammanträdet för "Immanuel Ministries", dvs den grupp av organisationer som finansierar och ansvarar för att driva Immanuelskyrkan i Yafo.

Så här skriver Carl-Henrik då han var på väg hem och ännu full av intryck:

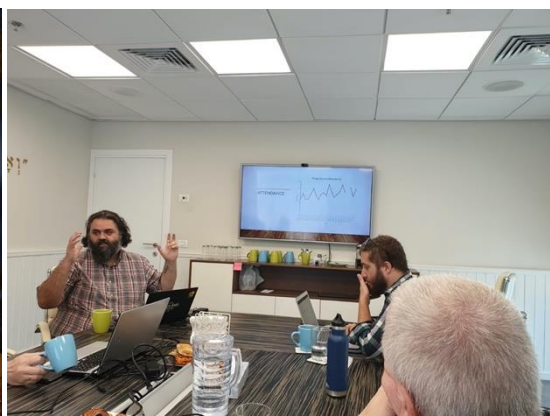
Här kommer en hälsning från flygplatsen Ben Gurion utanför Tel Aviv, Israel. Det är onsdag närmare midnatt och jag kommer åka väldigt tidigt på morgonen. Troligen kommer jag av ren trötthet sova en liten stund på flygplatsen. Jag har nu varit i landet fem dagar och det har sannerligen varit dagar fyllda av intryck, insikter och utmaningar.

När jag i lördags kväll åkte taxi från flygplatsen in till Tel Aviv såg jag en stor skylt där det stod Messias. Jag blev först glad och överraskad, men såg sedan en stor bild på rabbi Menachem Mendel Schneerson 1902-1994. Trots att han varit död i 25 år, så tituleras han ändå Messias av en del följare. Vi behöver inte tvivla på att vi har en uppgift i Israel. Ljuset kommer från Israel och ljuset skall tillbaka till Israel.

Väl framme i Yafo som ligger i södra Tel Aviv, återser jag Immanuelskyrkan - vår pärla i kvarteren i den amerikansk-tyska kolonin som området kallas. På trappan väntade ledaren för en finsk missionsorganisation som, liksom Källan, är medlem i Immanuel Ministries (IM) som står bakom verksamheten i Immanuelskyrkan. Vi fick ett gott samtal i den ljumma kvällen.

Nästa dag var det styrelsemöte för Immanuel Ministries. I Israel är söndag arbetsdag (liksom det var för Jesus) och det är därför naturligt för jesustroende judar och kristna som är i landet, att fira gudstjänst på fredag eller lördag. Jag gick till organisationen "Jews for Jesus"

(judar för Jesus) kontor som låg en halvtimme bort, där vi skulle ha vårt sammanträde. "Jews for Jesus" i Israel är även de med i IM, och fokuserar på Tel Aviv som är en väldigt sekulariserad stad - i stor kontrast till Jerusalem. Det var ett intressant möte. Bland annat berättade den lutherska organisationen från USA att de kommer sända två personer i början av nästa år till Tel Aviv för att nå ut med evangeliet till israeler.

Under mötet presenterade vår pastor Yoel ben David hur arbetet utvecklats. Yoel är själv israel och leder bibelstudier och sabbatsgudstjänster på hebreiska. Flera kommer till tro och blir döpta. Det är inga mängder, men det ökar och det är något vi får tacka Gud för. Det har varit en satsning under hösten för att uppmuntra församlingsmedlemmarna att se sina gåvor och ta sitt ansvar i församlingskroppen.

På kvällen tog jag en mycket lång promenad vid Medelhavets strand. Immanuelskyrkan och församlingshuset ligger endast 10-15 min promenadväg till gamla Yafo och badstranden.

På måndagen blev jag hembjuden till Sahar, Maria och Thea Sadlovsky. Maria - som många säkert känner igen från Livskällan - kommer från Umeå, och Sahar från Israel. De är gifta och har fått en så söt dotter. Jag var hemma hos dem förra året, men nu har de fått en ny

lägenhet lite söder om Tel Aviv, i Bat Yam, nära stranden. Vi fick ett gott samtal om tro, judiskhet och om hur det är att bo i Israel. Sahar arbetar för "Jews for Jesus".

På tisdagen gick jag tidigt till Bat Yam för att åka med en tysk missionsledare till Jerusalem, där han skulle vara med på partnernöte för Bibelsällskapet bibelbutik i Tel Aviv. Det blev så att även jag fick komma med på detta

möte och det var mycket intressant att få höra om det arbetet och träffa ledaren för Bibelsällskapet i Israel. Efteråt kunde jag och den tyske missionsledaren fortsätta vårt samtal vilket var givande både för mig personligen och för vårt gemensamma arbete.

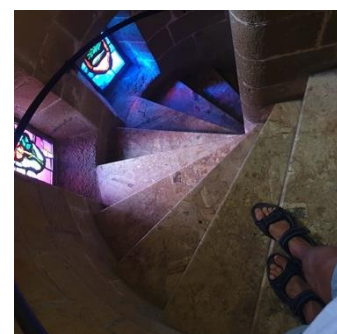
Sent på kvällen gick jag själv i in Gamla stan i Jerusalem och möttes då i Jaffaporten av ett gäng messianska troende som spelade lovsång i porten, allt medan det kom och gick folk. Ett härligt vittnesbörd om Israels Gud. Jag fortsatte ner genom de smala gränderna och nådde till slut Västra muren, som är en del av templet från Jesus tid. Det var stort att i den ljumma kvällsluften stå tillsammans med många ortodoxa och ultraortodoxa judar och be på denna historiskt, politiskt och religiöst starkt laddade plats. Återigen väcktes en kärlek till Guds utvalda folk, och jag fick be att fler av de skulle få sina ögon öppnade för Messias. Det var starkt. Jag vill dit och be igen, nästa gång kanske i timmar. Vi behöver det judiska folket och de behöver oss. Gud gör ditt verk. Sedan tog jag bussen tillbaka till Tel Aviv.

Idag onsdag gick jag till Öppen kyrka i Immanuelskyrkan. Kyrkan är speciell och är ett turistmål. En guide som visar runt i området vill alltid ta med sin grupp till Immanuelskyrkan. När medarbetarna i Immanuelskyrkan berättar om glasmålningarna så får besökarna - som ofta är judar - del av evangeliet på ett enkelt, tydligt och naturligt sätt. Många som kommer in förvånas över att det istället för ett kors där framme, är den sjuarmade ljusstaken - liksom bibelcitat på

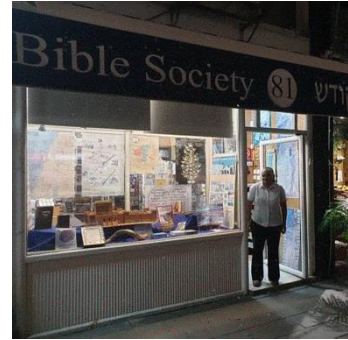
hebreiska och andra judiska symboler. Det både sänder signaler och öppnar upp för tankar och frågor. Idag var det Sara Lazarus och hennes lilla Emanuella (nej, det är ingen tillfällighet att hon heter så) som tog emot mig. Jag presenterade mig och vi upptäckte snart att vi kunde prata norska och svenska. Hon gifte sig med en israelisk jude och de bor nu i en liten lägenhet i församlingshuset. Sara jobbar som administratör i församlingen och hennes man arbetar för "Jews for Jesus". Sara berättade hur det kan vara allt från 20-80 besökare per dag. Det är framförallt på fredagar, då de flesta endast arbetar halvdag, som det kommer mycket folk. Denna lilla kyrka, med

sin inneboende dragningskraft, är verkligen till välsignelse. Den är mycket mer än bara församlingsverksamheten, även om allt är sammanflätat.

På eftermiddagen gick jag till bibelbutiken på den centralt belägna gatan Ben Yehuda. Den ligger parallellt med stranden, bara några hundra meter inåt landet. Där pratade jag med Daisy

som är judinna, född och uppväxt i Indien. Hon arbetar sedan många år i bibelbutiken. Hon har många berättelser om hur israeler kommit in i butiken och undrat vad de säljer och sedan så har samtalet varit igång. Butiken är verkligen inte stor, men den får betyda mycket. Hon och Andy, som är chef för butiken, är också med på utåtriktade satsningar på stranden där de tar med sig två bord och delar ut gratis Biblar och böcker. Daisy och Andy har verkligen ett hjärta för att nå ut med det glada budskapet.

På vägen tillbaka gick jag till stranden och tog mig ett dopp trots att det börjat blåsa upp lite. När jag till slut närmade mig Immanuelskyrkan hörde jag sång och musik inifrån kyrkan, så jag gick in. Där var det full lovsång med höga toner. Det var en hebreisktalande grupp som hyrt in sig. När jag sedan gick till församlingshuset så var det en rysk messiansk grupp som hade sitt bönemöte där. Någon rysktalande kände jag igen sedan förra året då jag även var med under deras bönemöte. Så både kyrkan och församlingshuset är välanvända.

Jag har mer att berätta men jag får sluta nu. Men ni får gärna kontakta mig. Vad bär jag med mig efter dessa dagar? Ja det är många intryck och jag ser svagheter, svårigheter och utmaningar. Men även vad vi tillsammans kan göra - när vi förenar våra krafter och resurser från olika länder och kopplar med lokala israeler. Att förenas i uppdraget - svenskar och tyskar, judar och icke-judar, är inte bara en nödvändighet om vi skall lyckas, det är också en kallelse. Samtidigt som lokala israeler behöver bli mer självständiga både ekonomiskt och att det finns dugliga lokala förmågor. Genom det kan vi använda våra resurser än bättre för att nå än fler och djupare. För även om vi kommit långt har vi bara börjat. Den messianska

rörelsen i Israel växer och har fått viss acceptans bland många, samtidigt som rörelsen mognar teologiskt och i ansvar. Och ändå är det mindre än en halv procent av judarna i Israel som tror på Jesus Messias. Mindre än en halv procent! Det är roligare att tala om stora resultat än om detta, men vi måste se sanningen och låta den helige Ande lägga en nöd i våra hjärtan för sitt utvalda folk. Vi skulle kunna säga att judarna är en onådd folkgrupp. Statistiskt är det verkligen så. Men jag vill inte säga så, för de är inte vilket folk som helst, de är Folket som tagit emot Ordet - både Bibeln och Jesus som själv är Ordet. Så ur den synpunkten är de verkligen inte onådda. Men idag är mängder av israeler lika sekulariserade som svenskar och Gud kallar mig att gå till detta folk. Går du med?

Tack till er alla som varit med år efter år och inte gett upp när det varit tufft. Vi är idag en etablerad organisation med stabil ekonomi. Men mina vänner, Herren kallar oss till att göra så mycket mer. Och i styrelsen planerar vi redan vilka konkreta steg vi skall ta även om vi inte har pengar till det. Vi går på vision och vi tror Gud kommer förse oss. Jag ber dig - du som ser hur det nu rör sig och inser att vi inte kan sluta gå när Gud kallar oss - avsätt en del av ditt tionde till Källan och gör det som månadsgivare. Arbetet i IM stöder vi med närmare 40 000 kr per år, och vi kommer snart ge en större gåva till arbetet i Ukraina bland judar där. Men när jag nu varit tredje gången i Israel så har jag även tänkt om det är något mer vi skall gå in i. Men för att vi skall kunna det behöver vi mer resurser. En del tänker kanske att vi borde lugna oss och inte hela tiden sträcka oss efter mer. Men jag tror du som också känner kallelsen förstår mig. Vi kan inte slå oss till ro.

Israel som stat har rent bokstavligen fått öknens att blomma. Vi skall vara med och göra det på ett nytt sätt. Det finns frö i den israeliska jorden och det finns mängder av finansiella resurser i Sverige. Vi behöver bara frigöra det vi har och sedan vattna den israeliska jorden.

Medarbetarpresentation: Carl-Henrik Carlsson

Turen har nu kommit till att presentera vår ordförande. Hur ser Carl-Henrik på sitt uppdrag i Källan?

Carl-Henrik skriver:

Jag grundade Källan för 20 år sedan och har varit dess ordförande sedan dess. Jag bor i Ljungskile med min älskade Elisabeth. Vår son bor och studerar nu i Lund och vår dotter i Växjö. Och så har vi vår fina kära katt Wille. Av omsorg om djuren är jag vegan. Tidigare har jag arbetat lite i Källan, men sedan några år arbetar jag enbart som församlingspedagog i Backa församling i Göteborg. Jag är även ordförande i Nordiska Lutherhjälpen och Riksförbundet Kristen Fostran, samt initiativtagare till TV16 där jag finns med i bakgrunden. Den röda tråden i denna fläta är att nå ut med evangeliet till fler – i ord och handling. Jag var 17,5 år när jag fick min prästkallelse, men det tog tid innan jag började läsa teologi. På grund av min övertygelse kunde jag inte bli präst i Svenska kyrkan. Men kallelsen att nå ut finns där och kanaliseras delvis på andra sätt. På fritiden tycker jag om att styrketräna. Men jag gillar även att vandra även om det inte blir så ofta som jag önskar. Jag uppskattar ensamheten och att tänka själv. Och vänner som jag kan prata lite djupare med, och dela känslor och inre tankar. Till sist vill jag tacka för all förbön och omsorg under åren. Jag är en bristfällig ledare och behöver både Guds och er nåd.

Ännu en artikel på Källans hemsida

Funderar du ibland på hur begreppsparet "lag och evangelium" inte alltid passar in i hur bibeln själv använder ordet "lag" (torah)? Då kan artikeln [Torah – Kallelsen från den ende Guden att välja livet](#) kanske vara av intresse?

Källan grundades 1999 och verkar för att fler judar, men även andra, skall få ta emot biblisk förkunnelse.

Är du med? Du kan bidra med förbön, gåvor och olika uppgifter.

Andreas Johansson

Inspiratör i Källan

